

Comentariul poeziei Izgonirea lui Prometeu scrisa de Alexandru Philippide - prima parte

Moto: "M-atarn de tine, Poezie, Ca un copil de poala mumii, Sa trec cu tine poarta numii Spre insula de vesnicie La capatul de dincolo al lumii" (M-atarn de tine, Poezie)

Poet al secolului al XX-lea, al carui vers pare a izbucni din cutia de rezonanta a spiritului eminescian, numit neoromantic, caci visul si titanismul ii sunt proprii, dar, in aceeasi masura, clasic prin aspiratie si tenacea cautare a valorilor ("caut ceea ce dureaza"), impresionist prin viziunea teribila a cadrului poetic, simbolist prin simfonia crepusculara a stari or de vis/ trezie si melosul intrinsec al versului, Al. Philippide este un prometeic, un stationar in lumea certitudinilor, solitar orgolios dar, mai ales, este un umanist nascut in zodia culturii.

Cuprinzand in paginile sale germenul viitoarei creatii, volumul de debut "Aur sterp" (1922) intriga, starneste dezaprobari si nedumeriri, dar sfarseste prin a convinge "prin atitudinea de razvratire si orgoliu, o oarecare aspiratie solara, o retorica fastuoasa de cel mai bun romantism si, in si mai mare parte, o aplicare excelenta si de cea mai buna calitate in pastelul asa-zis muzical" (Perpessicius)

Intre aceste tipare generoase graviteaza si poemul dramatic "Izgonirea lui Prometeu" (aparut initial, in Viata Romaneasca), ramas pana azi una dintre cele mai frumoase creatii al carei sambure liric este mitul stravechi al celui care, necunoscand odihna si neacceptand resemnarea se asaza, pavaza eterna, intre divinitatea cruda si cei pe care insusi i-a zamislit: Prometeu, unul dintre cele mai indragite personaje ale literaturii si celorlalte arte, remarcabil prin verticalitate si cutezanta ("atat de nobila prada cruntei manii a zeilor" - GeoBogza).

Legenda lui Prometeu, devenita unul dintre miturile fundamentale ale lumii, a fost initial cantata, apoi prelucrata de Hesiod, Eschil (in celebra tragedie Prometeu inlantuit), Calderon, Goethe, Sheley, V. Eftimiu, in versuri alese sau reprezentata intru toata maretia si tragismul ei de Michelangelo, Tizian, Salvador Rossa, Gustave Moreau, caci reprezinta alegoric, lupta pentru progres si prima mare victorie a omului - fixul.